

pschischot. To won prijotsy pulta. Dokelz druhsh fo kRybny gorenju dzerza, a na Prijedowanje nemysla, namaka won fo kJanej, poslucha na njeho, kak won kPokuczi napomina, a wot pschichodneho Krystusa troschtuje.

Takze Prozn a Bohabojasnoszje wuziwa won potom we tem, so niz jeno Krystusa widzi, kotrehoz jemu Jan predn pokasat bje; Ale Krystus wosme jeho hohrje, showa jeho pschi sebi, a poruczi jemu ton prijedarsti Hamt, so by wot teho Czasa Czlowekow lowit. Rajz Matthej a Lukasch prajitaj.

Lehodla dyrbimy fo tejsch my po tajkim Snamenju dzerzecz, a fo swjeru kBozemu Sstowu mječz. A nam dyrbi nad tem jazy lejzecz, dzili na Živnosti a na drugim. Pschetoz wono nam tejsch wjazh, a veczeho Wužitka, pschinesze. Penesh a Kubla veczeho Wužitka ne pschineszu, dzili so Brjuchej kluža, tak dotho, hacj je život, a swaju Schpaisu mječz chze. Je Czlowek korn, aby chze wumirecz, da jemu hjesche jene Penesh a Kubla nepomhaju. Tedom su wone jemu runje tak velje wuzitne, jako Djecjom Czrobki a Kamoschki na Hassach. Ale Bože Stovo je jedyn wjeczny Schaz, psches kotrehoz kMadzi a k wjecznemu Živenju pschindzem, a wot Rjechow, Ssmercje a Helie Wumogenje dostanemy.

Lehodla je to jena žalosna Sslepošz a suposz wot Ludži, so to Sstovo tak sazvia, a sebi wjazh dadja lejzecz na jich Živnosti, njech by tak hubena byta, hacj

by chzyla. Lehodla tejsch pschindze, so runje kajz swjaty Handri swojeje bohabojasneje Sswjernoszje, dzil fo tak swjeru kSstowu dzerzesche, tudn jara woszoko wuziwa, a so tamni, kotsiz taktu Sswjernosz newopokasachu, jich Saznjecza Božeho Sstowa dla tu a tam wjeczne besbožni, hubeni, czwjetowani Ludžio bndž dyrbja. Pschetoz tudn newostaja jum iich Penesh a Kubla, jich wschodne Starosze a Wobcežnosze, Džen a Noz žaneho Wotpocžinka; a dzil Ssmercj pschistupi, da shonja, so jum Kubla a Penesh niežo nepomhaju, a hewak niežo druhe nimaju, kotrehoz bndžu fo troshtowac̄ molí.

Lehodla by jara nusnje bylo, so bndž my teho Hexempla fedžbu mječi. Jena sňadna a hubena Živnosti bjesche tolla ta Rybjaza. Wožebje kajkaz bes Židami bjesche, kotsiz wschelke Rybny nejdžichu, a hewak sňekajkim schkuliz Koschtom sa lubo wsachu; So tak ton luby Handri wjesze velje wosche mjet neje. Ale neladawski na to, mjejesche won niz jeno to Meno, so Rybač rjeka. Ale won budje tejsch jedyn Wuczomnik Janowy, to je, jeho Zyrkwine Djeczo a Posluchar menowann. A njeda fo niz jeno we swojim Domi namakac̄, so Rybjaze Ssyczje čini, aby poredži, so fo niz jeno Wodži wala a teže: Ale so tejsch pola Jana husto je, na jeho Prijedowanje poslucha, a tak ruczje, hacj to Sstovo wot Jana slyšti: Laj, to je to Jehnjo Bože ic. dže won na mjeszi sa Česušom. A jako jeho Česus a jeho